

Žilina na Slov[ensku] 27. októbora 1933.

Slovutný pane Prezidente, píšem Vám tento dopis v predvečer 15. výročia našej samostatnosti. Činím tak z vnútorného popudu, lebo myslím, že je to vhodný čas.

Nechcem Vás unavovať tým, že skoro som stratil rodičov, ako ťažký bol život bez nich, s akými ťažkosťami som skončil vyššiu odbornú školu. Aké nádeje som si robil do života, ako budem v práci hľadať šťastie. A výsledok? Zúfalstvo a beznádej čo skoro bieda.

Kde sú tie hodnoty, o ktorých nás učili v škole? A či to všetko bola lož?

Máme všetkému veriť, čo nám pekného hovoria. Nuž áno – kto však verí nám, že chceme žiť, len skromne žiť. Nepotrebujeme k tomu nič, len prácu a voľnosť.

Nechcem však, aby sa ťažilo z nášeho zlého postavenia natoľko, že strácam vieru v život a spravdlnosť.

Čítam o tom stále, že sa nedeje krivda Slovákom, že títo majú prednosť pri obsadzovaní miest. Bohužiaľ, že to tak nevypadá vo skutočnosti.

Som hrdý na to, že som Slováč, nečiním si však preto prednostné právo, avšak bolí mňa to, keď vidím toľko krivdy. Prečo? Či snáď preto, že som sa narodil Slovákom a že nemal som to šťastie, abych sa narodil synom korupčníka?

Nemali sme minulosti, nemáme prítomnosti a čo chceme od budúcnosti.

Dnes sa ešte pokúšam o to, abych zohnal dajaké miesto. Zúčastňujem sa pilne súbehov, avšak kde nabráť toľko kolkov? Veď pretíkam sa od skončenia vojny, ako sa dá. Čo platné je mi, že mi hovorili pán podporučík.

Kde hľadať mám právo a spravdlnosť? Či nie je mojím svätým právom, abych našiel prácu?

Písal som už mnoho žiadostí – všetko bez výsledku. A všade sa koj pol roka nádejou, že si dostal to miesto. A prečo sa ponáhľať.

Hodlal som si podať žiadosť s patričnými dokladmi na Vašu kanceláriu, povedzme jubilejnú žiadosť, avšak nečiním tak preto, lebo viem, že nemá s tým nič spoločného.

Prosím Vás však týmto snažne aspoň o radu, kde bych sa mal obrátiť, abych nebol zamietnutý.

Som absolventom vyš[šej] priem[yselnej] školy v Prahe I. strojnicky odbor. Som ochotný prijať akékoľvek miesto, len abych z toho mohol vyžiť.

Ďakujem Vám srdečne za Vašu vzácnu ochotu.

Vyslovujem Vám svoj obdiv a skladám Vám svojou hlbokú úctu

Občan

Anton Šišovský

Adresa Ant[on] Šišovský
Žilina na Slov[ensku]
Horný Val 57

DOPIS

AKPR, f. KPR, inv. č. 2294, č. j. R 27633/33, k. 49. Originál, rukopis.

a – Adresováno: Panu prezidentu republiky čsl. prof. dr. T. G. Masaryku v Prahe.

P. Masaryk T. G. Masarykovi^a
Kopčany, 6. listopadu 1933

/234

Slovutný pane prezidente a nás drazemilovaný stríčku, na pripis Vašej kancelarie a za poslaných mne 200 Kč Vám srdečne dakujem, aby Vás pán Boh dlho medzy nami živil, lebo ste naším dobrodincom, ktorý nam pomaha.

Ohladom udania mien moj manžel¹ [!] bol Matej Masaryk, syn Ondraša Masaryka. Že ako sa menovali otec Ondraša Masaryka nevieme povedat. Jejich narodenie tiež nemožeme vedet'.

Uctive Vás prosím dráhy stríčku a náš dobrodinče, budte tak laskavý, že bych mohol dostat nejaké zamestnanie, na parnej státnej pile v Holiči alebo do Tabakovej tovarne v Hodonine lebo som bez zamestnania, som už od odvudu volný. Tiež sa mosým starat o ženu, preto Vás uctive prosým že by ste mne pomohol ku tomu zamestnaniu.

Ešte Vám ráz srdečne dakujem za poukazani obnos 200 Kč, ktorý som na svadbu obdržal a nech Vás pán Boh dlho medzy námi ponechá, lebo ste naša záchrana. Zaplat Vám pan Boh a čakam od Vás odpovedi ohladom toho zamestnania.²

Sbohom
Masarik Peter.
Kopčany Masarykova č. 52

v Kopčanech 6/XI.1933

DOPIS

AKPR, f. KPR, protokol R, inv. č. 2603, č. j. R 28591/33, k. 54. Originál, rukopis.

a – Adresováno: Slovutný Pán Prezident Československej Republiky T. G. Masaryk v Prahe.

1 – Podle smyslu má být zřejmě „otec“. Porovnej zde dok. č. 244.

2 – Petru Masarikovi odpověděl 11. 11. 1933 za Kancelář prezidenta republiky dr. Strnad. V dopise mu sděloval, že prezident nemá v rodokmenu žádného příbuzného jménem Ondráš. Ohledně jeho žádosti o zaměstnání v Holiči nebo v Hodoníně mu doporučil obrátit se přímo na tyto státní podniky.